LAUSUNTO
16.9.2026

Valtiovarainvaliokunnan verojaostolle

Asia: HE 151/2026 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tuloverolain 119 ja 124 §:n sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta

Keskuskauppakamari kannattaa ehdotusta yhteisöverokannan alentamisesta 20 prosentista 18 prosenttiin. Yhteisöverokannan alentaminen on keskeinen rakenteellinen kasvutoimi, joka parantaa Suomen kilpailukykyä investoinneista, konsernien toimintaympäristöä ja pk-yritysten kasvun kannustimia.

Yhteisöverokannan merkityksestä kilpailukyvylle ja kasvulle

Yhteisöverokannan tasoa pidetään monissa verotusta koskevissa kilpailukykyvertailuissa keskeisenä ja helposti vertailtavana tekijänä eri maiden välillä. Vaikka yhteisöveron alentamisen merkityksen suuruudesta esimerkiksi investointeihin voidaan esittää erisuuntaisia arvioita, sillä on kiistatta merkitystä Suomen kilpailukykyyn yritysten ja konsernien sijainti- ja investointipaikkana. Kilpailukykyinen verokanta kannustaa kehittämään ja pitämään Suomessa arvoa luovia korkean osaamisen toimintoja kuten T&K-toimintaa ja innovaatiotoimintaa, jotka kerryttävät yhteisöverotuottoja Suomeen. Yhteisöverokannan alentaminen 18 prosenttiin parantaa Suomen kilpailukykyä kansainvälisistä investoinneista ja antaa yrityksille signaalin siitä, että Suomi pidetään kilpailukykyisenä investointi- ja sijaintipaikkana yrityksille myös tulevaisuudessa.

Suomessa suuryritykset maksavat yhteisöverosta noin 37 prosenttia (OECD:n tilasto koskien vuotta 2023) – noin 57 prosenttia (Verohallinnon tilasto koskien vuotta 2024). Vertailun vuoksi voidaan todeta, että esimerkiksi Irlannissa suuryritysten osuus on 96 prosenttia, Norjassa 59 prosenttia sekä Ruotsissa ja Norjassa 41 prosenttia (OECD:n tilasto koskien vuotta 2023). Tämä tarkoittaa, että Suomessa pienten- ja keskisuurten yritysten merkitys yhteisöverotuotoista on varsin suuri. Yhteisöverokannan alentamisen merkitys voi olla suhteellisesti suurempi sellaisille yrityksille, joilla ei ole merkittävää läsnäoloa muissa valtioissa kuin Suomessa (ts. ulkomaille perustettuja tytäryrityksiä), koska tällöin suurempi suhteellinen osuus voitoista kertyy Suomeen. Sen sijaan suuryritysten toiminta on usein hajautettu jopa kymmeniin valtioihin eri puolille maailmaa, jolloin konsernin voitot ja maksettavat yhteisöverot jakautuvat hyvin monille valtioille ja yksittäisen valtion yhteisöverokannan merkitys on suhteellisesti pienempi. Kilpailukykyinen yhteisöverokanta kuitenkin kannustaa suuryrityksiäkin investoimaan ja sijoittamaan Suomeen arvoa luovia toimintojaan ja siten kerryttämään suuremman osan voitoistaan juuri Suomeen.

Suomen yhteisöverotus on 1990-luvulta asti perustunut laaja veropohja matala verokanta -periaatteelle. Monissa muissa valtioissa sekä aineellisia että erityisesti aineettomia investointeja tuetaan huomattavasti useammin merkittävillä verokannusteilla, jolloin yhteisöverotuksen efektiivinen verotaso voi merkittävästi alittaa nimellisen verokannan toisin kuin Suomessa. Suomessa poikkeuksen edellä mainittuun periaatteeseen muodostaa lähinnä vuonna 2025 käyttöönotettu (ja valmistelussa oleva mahdollinen jatko vuosille 2026-2027) investointihyvitys suurille ilmastoneutraaliin talouteen tähtääville investoinneille, joka on kansainvälisessä vertailussakin varsin kilpailukykyinen. Käytännössä kyse on kuitenkin verokannustimesta, jonka soveltamisala rajoittuu poikkeuksellisen pieneen joukkoon yrityksiä.

Suomen vuodesta 2014 voimassa ollutta yhteisöverokannan nimellistä 20 prosentin tasoa voidaan pitää edelleen kilpailukykyisenä, koska se on Pohjoismaiden alin ja alittaa myös EU:n keskiarvon, joka vuonna 2024 oli hieman yli 21 prosenttia. Kilpailuetua 20 prosentin verokannasta ei kuitenkaan enää olla saatu kuten vielä vuonna 2014, jolloin muiden Pohjoismaiden verokannat olivat vielä 22-27 prosentin tasolla. Tästäkin näkökulmasta Keskuskauppakamari pitää yhteisöverokannan laskemista kahdella prosenttiyksiköllä yli vuosikymmen edellisen laskun jälkeen hyvin perusteltuna Suomen kansainvälisen kilpailuedun palauttamiseksi.

Kuten esityksen perusteluissa on todettu, Suomessa yhteisöverotuksen efektiivinen ja nimellinen verokanta ovat hyvin lähellä toisiaan laajasta veropohjasta johtuen. Suomen keskimääräinen efektiivinen veroaste vuonna 2025 oli 19,6 prosenttia, mikä oli EU-maiden keskiarvon 19 prosenttia yläpuolella. Esimerkiksi Ruotsissa yritysten efektiivinen veroaste voi olla useita prosenttiyksikköjä alle nimellisen verokannan 20,6 prosenttia esimerkiksi, jos yritys hyödyntää ns. jaksotusrahastoa (*ruots. periodiseringsfond*, johon yritys voi siirtää enintään 25 prosenttia tilikauden veronalaisesta voitosta). Hallituksen esityksessä on arvioitu, että yhteisöverokannan alentaminen 18 prosenttiin alentaisi Suomen keskimääräistä efektiivistä veroastetta 17,8 prosenttiin kasvattaen Suomen houkuttelevuutta investointikohteena kansainvälisessä kilpailussa. Tästäkin näkökulmasta Keskuskauppakamari pitää ehdotettua yhteisöverokannan laskua ja sen mitoitusta perusteltuna.

Hallituksen esityksessä on kuvattu yhteisöverokannoissa jo tapahtuneita muutoksia viimeisen kymmenen vuoden aikana. Suomen lisäksi yhteisöverokannan alentamisesta tulevina vuosina ovat viime aikoina päättäneet ainakin Tanska, jossa verokanta alennetaan lähivuosina asteittain 22 prosentista 19 prosenttiin ja Saksa, jossa liittovaltion yhteisöverokanta alenee portaittain 15 prosentista 10 prosenttiin vuosien 2028-2032 aikana. Saksassa kokonaisverotasoa nostaa kuitenkin paikallistason keskimäärin noin 25 prosentin suuruinen yritysvero, jolloin yhteisöverotuksen taso Saksassa olisi noin 25 prosenttia vuonna 2032.

Verotuksen tason lisäksi kasvua tukeva investointiympäristö edellyttää ennakoitavuutta. Yhteisöverokannan alentaminen on rakenteellinen toimenpide, joka parantaa Suomen kilpailukykyä ja kasvuedellytyksiä pidemmällä aikavälillä. Siksi on vahingollista, jos jo ennen yhteisöverokannan alentamisen toteuttamista, luodaan odotuksia siitä, että alentaminen mahdollisesti peruttaisiin jo seuraavan hallituskauden aikana. Tempoileva veropolitiikka on

omiaan murentamaan houkuttelevalta investointiympäristöltä edellytettävää veropolitiikan ennakoitavuutta.

Fiskaaliset vaikutukset

Hallituksen esityksen mukaan kahden prosenttiyksikön yhteisöverokannan alennus pienentää verotuottoja staattisesti arvioiden 832 miljoonaa euroa. Keskuskauppakamarin näkemyksen mukaan, koska kyseessä on ennen muuta kasvutoimi, staattiselle verotuottomenetykselle ei tule antaa ratkaisevaa merkitystä, vaan huomioon tulee ottaa toimenpiteen itserahoittavuus ja dynaamiset vaikutukset taloudellisen aktiviteetin lisääntymisen kautta. Hallituksen esityksessä on arvioitu, että yhteisöverokannan laskun itserahoitusaste voisi olla pidemmällä aikavälillä 34-46 prosenttia. Yhteisöverokannan laskulla voi kuitenkin olla merkittäviä dynaamisia vaikutuksia yritysten toimintaan ja sitä kautta yleiseen taloudelliseen aktiviteettiin työntekemisen ja kuluttamisen kautta. Taloudellisen aktiviteetin lisääntymisen verotuottoja kokonaisuutena lisäävä vaikutus pidemmällä aikavälillä voi olla huomattava, kun huomioon otetaan yhteisöverotuksen lisäksi muut verolajit kuten ansiotuloverotus ja kulutusverotus. Keskuskauppakamarin julkaisemien veroselvitysten [1] mukaan yhteisöverotuottojen osuus yritysten muodostamasta kokonaisverokädenjäljestä on vain alle kymmenesosa. Ylivoimaisesti suurin merkitys on yritysten maksamiin palkkoihin kohdistuvilla ansiotuloveroilla sekä työnantajan ja työntekijän pakollisilla sivukuluilla.

Tappioiden vähennysajan pidentäminen nykyisestä 10 vuodesta 25 vuoteen

Hallituksen esityksen mukaan elinkeinotoiminnan tappioita jää nykyisin vähentämättä noin miljardi euroa vuodessa vanhentumista koskevan 10 vuoden aikarajan vuoksi. Todennäköisesti merkittävä määrä vanhentuneista tappioista kohdistuu voimakkaasti investoiviin kasvuyrityksiin. Suuri vanhentuvien tappioiden määrä osoittaa, että nykyinen vähennysoikeuden aikaraja on liian lyhyt nykyisessä liiketoimintaympäristössä, jossa tappiollistakin toimintaa voidaan harjoittaa huomattavan pitkään. Verotuksen symmetrisyysperiaatteen mukaisesti (ts. voitot veronalaisia ja tappiot vähennyskelpoisia) yritysten tulisi voida vähentää mahdollisimman täysimääräisesti tappiot voitoistaan ennen veronmaksun realisoitumista. Ehdotettua 25 vuoden aikarajaa voidaan pitää riittävän pitkänä ajanjaksona, jotta tappioiden käyttämättä jääminen ei yleisesti estyisi käyttöajan perusteella.

Esityksessä esitetyllä tavalla nykyisen aikarajan pidentäminen on yritysten kannalta tarkoituksenmukaisempi toimenpide kuin aikarajan poistaminen kokonaan ja tappioiden vähentämisen vuosittaisen määrän rajoittaminen esimerkiksi prosenttiosuutena verovuoden voiton määrästä. Tällainen malli johtaisi käytännössä ”minimiveroon”, jolloin voitollisena vuotena yritys joutuisi aina maksamaan veroa aiemmista tappioista huolimatta.

[1] https://kauppakamari.fi/julkaisut/selvitykset/.

Muutosta ehdotetaan sovellettavaksi verovuodelta 2026 vahvistettavista tappioista alkaen. Mahdollista olisi ollut laajentaa muutos koskemaan myös ennen kyseistä ajankohtaa vahvistettuja tappioita, jolloin muutoksella olisi ollut välitön positiivinen vaikutus myös jo aiemmin tappioita tehneisiin yrityksiin. Nyt ehdotetun muutoksen välittömät hyödyt realisoituvat tappioita tehneille yrityksille vasta kymmenen vuoden päästä (vuonna 2037), jolloin tappioiden käyttöoikeus olisi päättynyt nykyisin voimassa olevan lainsäädännön mukaan. On kuitenkin todennäköistä, että käyttöoikeuden pidennyksellä on välitön myönteinen vaikutus Suomen toimintaympäristöön kasvuyritysten kannalta.

KESKUSKAUPPAKAMARI

Tomi Viitala
Johtava veroasiantuntija